



Petri Cvnæi de Repvblica Hebræorum Libri III

Cunæus, Petrus

Lvgd. Batavor., 1632

Cap. XXI. Qui fuerint immunes militâ. Saulis severitas in cogendo milite.
Pœnæ in eos sancitæ, qui sacramentum detrectarent. Vnde Flavius
scripserit, deos peregrinos in bello non violandos ludæis. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65527](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65527)

cerdotem creabant, qui exercitum alloqueretur sub tempus praelii, ungebantque eum oleo sacro. Atque hic ille est, qui *המשוח המלחמה* hoc est, praelii causa unctus dicebatur. Oratio ejus, qua ad populum usus est, recitatur in Deuteronomii capite xx, fuitque ejusmodi: *Eia, audite Israelitæ. Vos proceditis hodie in praelium contra hostes vestros. Ne mollescat cor vestrum, neu trepidate aut expavescite metu eorum. Progreditur enim vobiscum in expeditione Deus vester, pugnatque cum hostibus vestris, uti servet vos.* Refert Maimonides etiam alia verba, quæ sacerdos ille ex tabula aut libro publice pronuntiavit, non sub ipsam pugnam hercle, sed tunc, cum ad bellum exiret populus. Sed nos tenuissimas particulas, atque omnia minima mansa huc non inseremus.

CAPUT XXI.

Qui fuerint immunes militiâ. Saulis severitas in cogendo milite. Pœna in eos sancita, qui sacramentum detrectarent. Unde Flavius scripserit, deos peregrinos in bello non violandos Iudæis. Laudabilis Iudæorum religio, cum Beati ades refecta ab Alexandro est.

IN Deuteronomio privilegia quorundam recensentur, quibus vacatio militi-

militia concessa ad breve tempus fuit: inter quos fuere, qui recens vineam plantassent, quique exstruxissent novam domum, tum qui sponsi aut novi mariti essent. Ex quo certe constat, munia militiae non eos duntaxat subiisse, qui ultro nomen dabant, sed quoscunque rex, populive ductor ad sacramentum adegit: ut jam hoc totum necessitatis fuerit, non arbitrii. Utique Saul quidem, cum arma capessere omnes vellet, membra duorum bouum frustillatim concisa per duodecim Israelitarum tribus circummisit, interminatus hoc idem se facturum armentis eorum, qui sequi se ad bellum recusassent. Quare profecto jam non sine exemplo est Romanorum severitas, in quorum institutis olim erat, ut, qui ad delectum non respondissent, tanquam proditores libertatis in servitutem redigerentur: qui vero filium suum militiae subtraxisset, in pace fustibus caederetur, belli tempore exilio & bonorum parte multaretur. Quae sic relata ex Carrii Menandri libris sunt in l. 4. §. 10. & 11. ff. de re militari. Divus quidem Augustus equitem Romanum, quod duobus filiis adolescentibus causa detrectandi sacramenti pollices amputasset, ipsum bonaque sub-

jecit hastæ. & præceptum Divi Trajani fuit, ut hujusmodi parentes deportarentur. Non uno edicto maximus legislator Moses Israelitis præceperat, ut terram hostilem armis ingressi, simulacra omnia, templaque, & altaria Deorum diruerent, quos cætera nationes per errorem coluissent. Ait tamen Flavius¹, lege Mosaica constitutum fuisse, *ὅτι ἔ μὴτε χλοιάζειν, μὴτε βλασφημεῖν τὰς νομιζομένους θεὸς παρ' ἐτέροις αὐτῆς ἐνεκα. ὡρθογείας ἔ θεῶν.* ne quis eos derideret, quos gentium aliarum opinio Deos confinxit, neve quisquam male illis diceret, saltem enim prodesse illis honorem tanti nominis debere. Nos ex qua Pentateuhi parte illud Flavius in sua scripta transtulerit, divinare non possumus. Quin existimamus potius, hallucinatum eum esse, neque intexllexisse verba ea, quæ in Exodi capite XXI scripta in hunc modum sunt, *ἕρηκ ἂν ὀηκ non execraberis deos.* quæ profecto in eam sententiam accipienda sunt, ut significetur, sacrosanctos esse rerum publicarum moderatores, qui in terris vice numinis funguntur. Illud vero, quod in eadem dissertatione Flavius adversus Apionem

¹ In Apolog. adversus Apionem.

pionem adducit, magis ex vero est, & militum Iudæorum summam constantiam in retinendis patriis legibus arguit. Ex Hecatæi enim, maximi scriptoris, commentariis prodit, qua tempestate olim Alexander Babylone erat, & ad instaurandum Beli templum, quod corruerat, cunctos milites aggerere terram jubebat, solos Iudæos imperia ejus detrectasse, & verbera multa tulisse, atque graviter multatos esse, donec tandem illis & ignovit rex, & securitatem præstitit.

CAPVT XXII.

Sabbatorum observatio Iudæis sæpe noxia in bello. Ea superstitio animis hominum exempta per Matthiam Hassamoneum. Stratonica febriculosa pietas. Auspiciorum atque omnium vis à Mosollamo, acerrimo milite Iudæo, elusa. Ostenta & omina esse in potestate mortalium. Lex divina de sexuum distincto habitu non intellecta à Flavio. Adulterarum toga apud Romanos. Charondæ miles stolatus. Medorum Persarumque mollities.

DUm in his sumus, non prætermittendum est, quod Maimonides notavit, שצריך על עיירות נותים בשבת ועושין